

FEESTEN

Een preek van Ds. Terry Schnarr.

“Drie maal in het jaar zult gij Mij een feest houden”
(Exodus 23:14)



Hoe worden wij wederverwekt? Hoe worden wij engelen? Hoe komen wij tot een intieme relatie met de Heer? Het Woord van de Heer, in het boek Exodus, geeft ons een drietal eenvoudige stappen, uitgebeeld door de drie feesten die men elk jaar voor Jehovah moest houden.

In het 23^e hoofdstuk van het boek Exodus gaat het “onderwerp dat in de inwendige zin behandeld wordt”, zoals we lezen, over “het mijden van de valsheden der leer en van het kwade van het leven; en dat, wanneer dit gedaan wordt, de waarheden van de leer en het goede van het leven ingeplant worden, en dat door deze de persoon van de kerk door de Heer wederverwekt wordt” (HV9246).

De drie feesten die door de Kinderen Israëls gehouden moesten worden, waren: het feest van het ongezuurde brood, of het feest van Pascha; het feest van de eerste vruchten, of het feest van weken, en het feest van het vergaren, of oogsten, of van tabernakels. Deze drie feesten symboliseerden de drie stappen om een engel te worden.

De eerste stap, uitgebeeld door het feest van pascha of van het ongezuurde brood, is wanneer we van valsheden gezuiverd worden. De tweede stap, uitgebeeld door het feest der eerste vruchten, is wanneer we ons dwingen om de goede uitwendig werken van naastenliefde te doen, die in het Woord geleerd worden. De derde stap, uitgebeeld door het feest van het vergaren of oogsten, is wanneer we een goed leven leiden vanuit de liefde om deze goede werken te doen.

Deze drie feesten waren een vast onderdeel van hun uiterlijke eredienst elk jaar, dat hun er steeds aan herinnerde, de Heer dankbaar te zijn en Zijn wetten te blijven gehoorzamen. Op gelijke wijze dienen wij ook uitwendige daden van eredienst op regelmatige tijden uit te voeren, om ons te herinneren aan het gewetensvol houden aan de leringen van de Heer. Daarom zijn het wekelijks bijwonen van erediensten, het deelnemen aan het sacrament van het Heilig Avondmaal en de dagelijkse gewoonten van gebed en het lezen van het Woord zo'n belangrijk deel van een leven van wederverwekking.

De feesten waren tijden van vreugde en viering van wat de Heer voor hen gedaan had - hoe Hij hen uit Egypte gered had, uit de woestijn en het land Kanaän binnengeleid had. Op gelijke wijze dienen wij blij te zijn en te vieren wat de Heer voor ons gedaan heeft - hoe Hij ons bevrijd heeft van de valse ideeën, hoe Hij ons een nieuw begrip van leven geeft door de waarheden van Zijn Woord, door ons heldere en verlichte gedachten te geven, en hoe Hij ons rust schenkt na de gevechten tegen verleiding. We dienen volhoudend te zijn in het openlijk dank uitbrengen aan de Heer, ons in staat van nederigheid brengend, opdat Hij vollediger in ons kan komen en wij tevens de gevoelens van hoop en de geest van anderen kunnen stimuleren.

Het eerste feest is een tijd om gezamenlijk te getuigen hoe de Heer onze verkeerde manier van denken heeft veranderd en ons in verhelderde gedachten heeft gebracht door de waarheden van het Woord. Het is een tijd om te vieren hoe Hij ons van valsheden zuivert door met elkaar te delen hoe onze oude ideeën door nieuwe zijn vervangen.

Het tweede feest is een tijd om te vieren hoe we een ware kennis en verlichting hebben verkregen over hoe te leven vanuit het in praktijk brengen wat de Heer leert. Tijdens dit feest spreken we over hoe we waarheden geleerd hebben door ze feitelijk te doen, sprekend van onze ervaringen in het doen wat de Heer leert en wat wij daarvan geleerd hebben.

Het derde feest is een tijd om te vieren en de Heer dank te zeggen voor het ons geven van nieuwe goede liefdes. Dit is een tijd om met elkaar de nieuwe gevoelens van vreugde en blijdschap te delen, die we ondergaan vanuit het doen en uit liefde doen van goede dingen. Tijdens alle drie feesten, of staten of gelegenheden, getuigen wij voor de Heer, en leren en stimuleren anderen om Hem te volgen. Wij vieren hoe de Heer ons heeft bevrijd van kwaad- en valsheden, van de kwade geesten uit de hel, en ons ingeleid heeft in de vreugden van engelen, hemelse vreugden.

We lezen: “De persoon die wederverwekt wordt, wordt eerst gezuiverd van valsheden, daarna worden de waarheden van het geloof in hem geïmplanteerd in de goede werken van naastenliefde, en tenslotte wordt deze goede liefde zelf geïmplanteerd. Wanneer dit gedaan is, is de persoon wederverwekt en bevindt zich in de hemel bij de Heer” (HV9286:2).

De eerste stap is gezuiverd te worden van de valsheden die voortkomen uit het kwaad om zichzelf en de wereld lief te hebben. Deze zelfzuchtige en materialistische liefdes produceren allerlei valse redeneringen in onze geest, die door de mensen in de wereld, vooral de adverteerders, maar al te graag ondersteund en goedgepraat worden.

Deze valsheden worden verwijderd, lezen we, door “Het ontvangen van onderricht, die iemand krijgt over het kwade, hel en verdoemenis, en ook over het goede, hemel en eeuwig geluk; en door het zich laten weerhouden van doen, willen en denken van kwaadheden. Wanneer de grond zodanig geprepareerd is, worden de waarheden van geloof gezaaid, want zij worden niet eerder ontvangen” (HV9294:2). Wanneer we tot elkaar getuigen, helpen we elkaars grond voor te bereiden.

De tweede stap volgt na de eerste. De tweede stap is het doen van uitwendige goede werken, die de Heer leert, het handelen volgens waarheden en ons leven laten leiden door waarheden. Wanneer we in praktijk brengen wat goed is, dan kunnen de waarheden der verlichting, die de Heer ons wil geven, van de engelen binnen in ons ontvangen worden. “De waarheden die gezaaid worden moeten in het goede ingeplant worden, omdat zij nergens anders grond vinden, noch kunnen zij elders wortel schieten. Zij worden in het goede ingeplant wanneer de persoon de waarheid wil, liefheeft en doet” (HV9294:2). Dit wordt uitgebeeld door de eerste vruchten van de oogst, omdat waarheden het goede voortbrengen wanneer het kwade en het valse verwijderd worden en de waarheid gehoorzaamd wordt.

De derde stap volgt dan, want wanneer waarheden opgevolgd worden en het goede wordt voortgebracht, wordt de persoon niet langer door de Heer door middel van waarheden geleid. Hij heeft plezier gevonden in het goede te doen, en dan begint de Heer hem te leiden door middel van zijn neigingen tot het doen van het goede en zijn vreugden daarin. De Heer leidt hem door zijn liefde voor de naaste, zijn liefdadigheid. Deze staat wordt uitgebeeld door het derde feest.

Tijdens al deze feesten moesten offerandes gebracht worden aan Jehovah. Deze offerandes waren meest voorkomend braadoffers. De giften waren geschenken aan Jehovah als een manier om Hem dank te zeggen.

Deze offerandes waren symbolisch voor hoe we de Heer behoren te danken en hem geschenken te geven om van onze diepe waardering te getuigen. Evenals de offerandes van de Kinderen Israëls in het openbaar gebracht werden, zo worden onze giften van dankzegging gewoonlijk tegen anderen uitgesproken, want de Heer is aanwezig in anderen.

De belangrijkste wijze waarop wij echter geschenken aan de Heer geven, is door het doen van goede daden, werken van naastenliefde, nutten uitoefenen voor anderen buiten onszelf. Wij lezen: "De geschenken die aan Jehovah geofferd werden betekenden zulke dingen zoals door een persoon vanuit het hart aan de Heer geofferd worden en welke door de Heer geaccepteerd worden. Geschenken zijn als een persoon al zijn daden, dievolgens zijn wil....vormen van de wil zijn, die zichtbaar voor de ogen gemaakt worden. Daden zijn niets anders dan getuigenissen van zulke dingen als die tot de wil behoren (HV9293).

Goede daden dienen voor anderen gedaan te worden, dat wil zeggen, met anderen over gesproken te worden, opdat de Heer daarvan de verdienste en de eer gegeven kan worden. Het verborgen houden van onze goede daden, zodat anderen daar niet van weten, is valse bescheidenheid. Door anderen er niet over te vertellen, worden we juist verleid om onszelf de verdienste te geven in plaats van deze aan de Heer toe toeschrijven. Dit is een struikelblok voor onze wederverwekking en moedigt anderen niet aan en is dus niet erg nuttig.

Aan de andere kant is het doen van goede daden om onszelf goed te doen lijken en om anderen te kunnen vertellen hoe prachtig wij zijn, eveneens niet goed.

Echt getuigen is het goede doen omdat de Heer het beveelt en anderen vertellen opdat zij kunnen zien welk goeds de Heer kan doen en hoe de Heer ons kan brengen in een staat van geluk in het goed doen. De opzet van getuigen is de Heer te verheerlijken en anderen aan te moedigen en onszelf nederig te maken. Dit is wat bedoeld wordt met het geven van geschenken of het doen van offerandes aan de Heer. Zij moeten vanuit het hart komen.

Wij worden erop gewezen dat "ieder zal oordeel ontvangen in het andere leven volgens zijn daden of werken, namelijk", zo lezen we, "dat dit zal zijn volgens die dingen die van het hart zijn, en daaruit van het leven.....Geschenken gebracht aan de Heer zijn getuigenissen van die dingen die door het hart geschonken worden" (HV9293). De geschenken, die de wijzen uit het oosten in het openbaar aan de Heer gaven, symboliseren deze getuigenis.

De zelfde drie stappen van wederverwekking werden uitgebeeld door het uitgeleiden van de Kinderen Israëls uit het land Egypte (verslaving aan valsheden), door hun inleiding in het land van Kanaän (waarheden van het Woord die leiden en onze vals- en kwaadheden bestrijden), en door hun wonen aldaar (rust, vrede en tevredenheid) (zie HV9294:4).

Deze drie feesten - drie stappen, elk vergezeld van getuigenis - werden ingesteld als gedenktekenen voor de Kinderen Israëls om de Heer dank te zeggen. Zij beelden uit hoe ook wij, in het volgen van deze stappen, voortdurend onszelf wijzen op het dankzeggen aan de Heer en aan anderen van Zijn werking in ons leven te getuigen.

"Drie maal in het jaar zult gij Mij een feest houden" (Exodus 23:14).

Amen.

Lezingen:
Exodus 23: 14-25,
Hemelse Verborgenheden 7996: 2